

INDEX.

C O M M O D U M .
Commoodum qui duplex capiat, frustratur utroque, t. 3. d. 35. n. 46.

C O M P E N S A T I O .

Compensationem debiti objicere an possit debitor creditoris obligati aliis creditoribus in prajudicium creditorum sui creditoris, t. 3. d. 27. à p. 1. & 2. 6. & 7.

Et quid in foro conscientia, ib. n. 2.

C O M P E N S A T I O .

Fit ipso jure absque ministerio hominis, praesertim ad impedimentum cursum uiraturum, & vitanda quacumque alia damna, ib. n. 3. & n. 4.

Ad ea qua factum hominis requirunt, nullum aliud factum requirent, quam declarationem voluntatis compensare voluntis, ib. n. 5.

Compensationem debiti cum creditore obligato aliis qua impiant, ib. n. 5.

Compensatio est quidam modus solutionis, ib. n. 6.

Ut ea inducatur, vel ne in quo differant pignora corporalia ab Incorporalibus, ib. n. 7.

Compensatio, vide verb. Debitor creditoris obligati.

C O N C E D E N S .

Concedens rem ad censem redimibilem sub speciali hypotheca, vide verb. Vendens.

C O N C L U S I O .

Conclusio non equiparatur ex toto sententia, t. 2. d. 7. n. 5.

C O N C U R S U S .

Concursum creditorum, vide verb. Creditorum concursus.

C O N D E M N A T I O .

Condemnato ad solvendum actori quantitate certam per sententiam, qua habet autoritatem rei judicata, quod tempus concedatur de jure communis, quod olim, & antiquitus per leges 12. tab. intra quod obligationi satisfacit, t. 3. d. 1. n. 5.

Novis legibus si intra quattromenses tempus non solvat capti pignoris, compellitur, eaque, ut vendi possint quod tempus sit expectandum, & qua forma in venditione servetur, ib. n. 6.

Et vide verb. Pignus.

Condemnatione reus intelligitur acquiescere, cum petit ter minum ad solvendam poenam, in Apolog. n. 37.

Vel si se componat cum fisco, & transfigat poenam, vel si se obliget ad illam solvendam, vel praestet fidejussiones, aut pignora tradat pro securitate fisci, ib.

C O N D I T I O .

Condicio eorum, qui iura sua in judicium deduxerunt, non fit deterior, quam si non deduxissent, immo plerumque melior, t. 2. d. 1. n. 2.

Condicio iniqua alteri per alterum inferri non debet, t. 3. d. 14. num. 7.

Conditionis retrotractio sub qua hypotheca contrahitur, quemadmodum omnes similes, est fictio translativa, t. 3. d. 23. num. 212.

Ad fictionem translativam qua habilitas in extremis requireatur, Vide verb. Fictio translativa.

Condicio non trahitur retro in prajudicium illius, cui medio tempore, & ante conditionis eventum plenum est jus quasitum, ib. n. 16.

Et vide verb. Actus.

Eius purificatio non retrotrahitur in prajudicium eorum, qua medio tempore gesta sunt, ib. n. 18.

Non retrotrahitur mutato interim rei statu, & non invento habili extremo a quo, ib.

Condicio sub qua contracta est obligatio an, & quando retrotrahitur ad initium obligationis in tertii prajudicium, ib. n. 20. n. 22. & n. 25. & seq.

Adiecta contractui, aut dispositioni addita suspendit ejus ob ligationem, & effectus, ib. n. 22.

Condicio habetur pro impleta in damnum debitoris, qui im pedimento est, quominus impleatur, & eorum, qui ab eo cau sal habent, ib. n. 26.

Condicio ejus, qui tractat de lucro captando nunquam in ju re par est cum eo, qui tractat de damno vitando, t. 3. d. 25. num. 15.

C O N D I T I O N A L I S C O N T R A C T U S .

Conditionalis contractus omnis valet sive condicio causalis sit, sive mixta, & potestativa, & condicio an, & quando in initium obligationis retrotrahatur, t. 3. d. 22. & 24.

Ab eo recedit non potest, in fraudem creditoris conditionalis, ib. n. 26.

C O N D U C T O R .

Conductores Regiorum reddituum tempore oblationis declara re debent bona, qua habent, t. 3. d. 11. n. 6.

Conductores Regiorum reddituum, v. verb. Fiscus.

C O N F E S S I O .

Confessiones de jure Castelle habentes executionem paratam, t. 2. d. 8. n. 2.

Confessionibus, & assertionibus partium non statut in mutuo

tamquam in materia prohibita, t. 3. disp. 8. f. 6. num. 79. & num. 112.

Quantumvis sit integræ fidei, ib. n. 82.

Eis non statut ubi legibus aliquid statuentibus potest fieri fraus,

quamvis sint juratae, ib. n. 96. & n. 122.

C O N F I S C A T I O .

Confiscatio poena, vide verb. Fiscus in bonis rei.

C O N G R U I J U S .

Congrui jus, vide verb. Cedi non possunt, verb. Retractus.

C O N J U X .

Conjuges convolantes ad secundas nuptias, vid. verb. Mater, verb. Pater.

C O N N E X U M .

Connexorum idem est judicium, siveque connexa qua ha bant eamdem continentiam, t. 2. d. 2. n. 2.

C O N S C I E N T I A .

Conscientia forum, vid. verb. Forum.

C O N S E N S U S C O N S E N T I E N S .

Consentienti nulla fit injuria, neque fides, t. 3. d. 1. n. 17.

Consentientis quoties opus est ad aliquem actum, & ille injusti illam praefare recusat, Judge ejus superior cum con sensum supplere potest, t. 3. d. 3. n. 31.

Et vid. verb. Assensus, verb. Debitor.

Consensus patris in contractu filii si requiratur a Garuto, præstari non potest mortuo filio, nec potest tunc ratificari contractus, t. 3. d. 23. n. 18.

Consensus cum propter duo requiratur, & in uno adhibetur, reservato altero solidum operatur in expresso, & casus non expressus manet exceptus, ib. n. 63. & 64.

C O N S E R V A T I O .

Conservatio, & extincio unius juris, & actionis in eodem contractu sunt impossibilis, t. 3. d. 35. n. 39.

C O N S I L I A R I U S .

Consiliarius Regius potest solus cum sibi committuntur causæ decindenda infra sumam unciarium duodecim proferendo sententiam nomine Regio ejusque sententia demandatur executioni non obstante appellatione ad instar sententiarum S. R. C. t. 2. d. 8. n. 34.

C O N S T I T U T I O .

Const. Pii V. censib. vid. verb. Bulla.

C O N S U E T U D O .

Consuetudo Capuanæ, & Nidi quid continet, explicatur in Apolog. n. 17. ad 29.

Et vid. verb. Usus Capuanæ, & Nidi.

Consuetudo ita intelligi debet, ut jus commune lèdant quomodo possint, ib. n. 27.

Consuetudo erronea, vid. verb. Stylus.

C O N S U L E N S .

Consulentes contraria, promoto pecunia sibi datae respondebunt, t. 3. d. 5. n. 21.

C O N T E S T A T I O .

Contestatio non rite facta pro nulla habetur, t. 2. d. 5. n. 28.

Contestatio litis, vid. verb. Litis contestatio.

C O N T I N E N T I A .

Continentia causa, seu causas habere unam, & eamdem continentiam multis modis dicitur, qui referuntur, t. 2. d. 2. n. 3.

Continentia causa ad se ipsum major est, quam duarum inter se, ib. n. 4. & n. 9.

Quomodo minus propriè dividatur continentia, & quo paret propriè, & n. 4.

Continentia que dicuntur, explicatur, ib. n. 4.

Continentia causa divisionis materiæ fides refertur, ib.

Fieri prohibetur sub certa poena denegationis audientia, & alia arbitrio Judicis reservata, ib. n. 9.

Continentiam ad eamdem que pertinent coram uno, & eodem Judice sunt tractanda, & sub uno, & eodem processu, ib. n. 5. & quare, ib. n. 12. Quando tamen dividi possit, vid. verb. Continentia causa dividi posse.

Continentia causa nisi dividatur exceptio quo tempore opponi debet, ut debeat Judge coram quo proponitur super sedere, & uno, seu cumulatio processuum locum habeat, ib. n. 8.

Est exceptio dilatoria, qua opposi debet ante item contestam, non postea, ib. n. 9.

Est exceptio exillis, qua impedit litis ingressum, ib.

Est exceptio litis pendente, ib.

Potest opponi in qualibet parte judicii, & quare, ibid. numer. 10.

Ex praxi, usu, & ratione, n. 12.

In quo differat ab aliis exceptionibus dilatoriis, ib. & n. 11.

Continentiam cum se ipsa nulla causa habere potest, quia cum se relatio, praefuppont diversitatem inter extrema, ibid. num. 11.

Continentia causa dividì potest, & exinde cumulatio, seu uno actorum cessat, si pars non opponat, & quare, ib. n. 7.

Item quando actor, & reus sunt diversi, & omnino dissimili fori, ut si actor sit fori secularis, & reus Ecclesiastici, & quare, & ib. n. 11.

Tertio, quando reus conventus est contumax coram Judge primo arveniente, & quare, ib. n. 14.

Intel-

Intellige, nisi reus contumax refectis expensis se sistat coram Judge, nam recuperat beneficia, ib.

Quid quando Judge non habet jurisdictionem super tota lige, ibid. num. 15.

Item in causis executivis, & quare, ib. n. 16.

Item quando ex iustis rationibus causa divisionem receperisset, ut per exempla, ib. n. 19.

Præterim si ex duobus rebus resuscitet Judge, alter non, vel in delicto, & negotio sunt complices, & tangant Clericus, & laicus, quo causa quilibet agit negotiorum coram suo Judge, ib.

Cetera, vide verb. Cumulatio seu unio.

C O N T R A C T U S .

Contractus conventionem est, & hæc consensum requirit utriusque contrahentis, t. 2. d. 1. n. 3.

Contractus, & quasi contractus disparsus est ratio, ib. n. 4.

Eorum similitudo, & quod de uno ad alterum defumatur effex argumentum, ib. n. 24.

Contractus quando dicatur sumere initium à conditione, & quando à dispositione, t. 3. d. 3. n. 24.

Contrahentes cum contrahant, & convenienter inter se, vindentur se conformare cum dispositione legis, tit. 3. d. 5. num. 12.

Et sic contractum circa ea, qua virtualiter resultant ex contractu iuxta legis dispositionem, ib.

Contractus ex conventione legem accipiunt, t. 3. d. 7. n. 12. d. 8. f. 6. num. 108. & n. 115. Quando tamen id obtineat, ib. n. 113.

Contractus assencionis licitus est, t. 3. d. 7. n. 19.

Contractus, qui cum pluribus licite fieri possunt, vel in diversis temporibus, possunt cum uno, & eodem tempore licite fieri, ib. n. 20.

Contractus non est judicandus usurarius ex dubio, & incertitudine futuri eventus, t. 3. d. 8. f. 5. n. 51.

Contractus qui licite fieri possint inter emptorem, & venditorem de certo interesse rei vendita, ibid. n. 55.

Contractus venditionis iactus rei valet, ib.

Item contractus assencionis fructus, & sponsonis, ib.

Contractus præsumi non debet usurarius, & quare, t. 3. d. 8. f. 6. n. 76.

Usurarius non facit taxatio certi lucri, sed exactio, ibidem num.

INDEX.

Tunc via ordinaria examinatur, quia eorum sit prior, & potior, & cui sit prius satisfaciendum de bonis debitoris, ib. Et quare, ib. n. 7.

Creditor posterior Judicem aduentis pro impenetranda sui crediti satisfactione interest magis debitoris bona conservari in eodem statu, ut tempore, quo vendantur possit satisficeri sibi de eorum pretio, quam subiecta incerta cautionis pericula, si solvereget creditori prius venienti cum cautione de restituendo, & quare, ib. n. 9. & n. 13.

Creditori volenti suum recuperare fas est agere adversus debitorem apud diversos Judices, & per diversos processus executivos, adhibitis diversis remedij, t. 3. d. 14. numer. 1.

Et vide verb. *Exceptio litiis pendentia*.

Creditor eligens agere contra suum debitorem via ordinaria, cum posset agere via executiva, an, & quando posset redire ad viam executivam, ib. n. 2. & n. 5.

Eius in potestate non est, neque ei permitti debet judicium secundum captum illudere, ib.

Creditorum de concurvo ad euendem Judicem pertinet agere qui Reum habent plures creditoris condemnavit, & constitue quilibet in suo gradu, & loco respectu bonorum debitoris, ex quibus iis est satisfaciendum, t. 3. d. 17. num. 21.

Dividi non debet continentia in concursu plurium creditorum, ibidem.

Credidores qui habent, aliquid incommodati pati debet, ut illi satisficiat, t. 3. d. 18. n. 4.

Creditor de aquitate prius debet excutere pignus specialiter obligatum, quam agat contra possidentes pignora obligata generaliter, t. 3. d. 19. n. 10.

Arbitrium, quod ei conceditur ad vendenda bona debitoris, quando sit restrainingendum, ib.

Creditoribus posterioribus, an, & quando sint salva jura, vel illis comperat jus offerendi, aut extinguatur hypotheca, venditio, vel dato insolitus pignore a debitor, vel a creditore iure creditoris, t. 3. d. 21. n. 1. & d. 21. n. 6.

Et vide verb. *Venditio*.

Quicquid facit circa pignoris venditionem, facit tamquam procurator debitoris, & idem est, ac si ficeret procurator debitoris, ibid. n. 5.

Exercens actionem suam, & eam deducendo in judicium, dum petit vendi pignus sibi obligatum, quod posset facere propria autoritate sine Judice non facit conditionem suam deterioriem, sed meliorem, ibid. n. 7.

Credidores quibus vocatis facta fuit venditio pignoris subhafta non posunt inquietare emptores bonorum, aut postulare ut iterum vendantur, t. 3. d. 22. n. 2.

Et vide verb. *Emptor*.

Creditor consentiente dissolutioni hypotheca, licet res libera a nexu pignoris redeat in dominium debitoris adstricta obligatione generali bonorum futurorum, nihilominus amplius non incurrit obligationem hypothecam, ibid. n. 8.

Quando censeatur consentire venditioni, ac remittere pignus, ibidem.

Creditorum anteriorum ad instantiam cum res venditur censemur vendi ab ipsis creditoribus iure creditoris, & extinguitur hypotheca posteriorum, ibid. n. 9.

Creditor anterior veniens ad judicium post venditionem pignoris non debet molestare emptorem bonorum, sed habet recusum ad pretium, ibid. n. 12.

Et quid si liberatum pretium creditoribus posterioribus, cum cautione de restituendo, emergentibus creditori ut fieri debet, ibid.

Creditor non datur recursus ad rem venditam, sed ad premium facta venditione subhafta, t. 3. d. 23. n. 5.

Non habet recusum, nec potest agere adversus Fiscum actione personali pro debito feudatarii devoluto feudo ad Ficum, ib. n. 6.

Quando agat adversus Fiscum actione reali super feudo, ib.

Creditor ex causa lucrativa donationis anterior, an praefert creditoribus, posterioribus ex onerosa, ibid. numer. 10.

Creditor simpliciter assentiens venditioni hypotheca sibi non praejudicat, donec sibi debitum exigat, & quare, ib. num. 44.

Permittere videtur venditionem, quia seit pignus sibi durare, ib.

Si permittat pignus a debitore vendi salva sui pignoris causa, sibi nocet, ib. n. 59.

Creditor secundus emens pignora debitoris principalis videtur magis emere tuendi juris sui causa, quam ut dominium acquirat, t. 3. d. 24. n. 10.

Creditor cum cedit actiones alteri transfert in cessionarium actiones uiles, non directas, quae apud ipsum cedentem remanent, t. 3. d. 26. n. 1.

Creditor an, & quando possit liberare suum debitorem post factam sui crediti cessionem, ib. a. n. 1. & 2.

Et vide verb. *Debitor cessus*.

Creditor hypothecarius prior quando praefertur in hypotheca, & nomine debitoris cuilibet in hypotheca posteriori, t. 3. d. 27. n. 6. & 7.

Extincta hypotheca super nomine debitoris quæsita a suo de-

bitorre nullum jus ei competit super annuo reditu extinto, ib. n. 7.

Creditor, qui dedit pecuniam debitori ad rem emendam cum pacto, quod eadem res remaneat sibi specialiter obligata pro solutione pecunie credita, praefert super illa re omnibus creditoribus, etiam anterioribus, t. 2. d. 28. n. 2. & 3.

Et quare, ib. a. n. 5. & n. 12.

Credidores priores iure ordinario praeferendi sunt in rebus debitorum, ib. n. 8.

Præfertur secundo etiam in bonis quæstis postea, & post obligationem generalem bonorum futurorum, & quare, ibidem.

Et vid. verb. *Obligatio pignoris*.

Cum dedit pecuniam ad rem emendam, ut praefertur in re illa, an sit necessaria hypotheca specialis, vel fatus sit, ut det pecuniam ad rem emendam, & illam sibi obligari procuret obligatione generali, ib. a. n. 13. & n. 21.

Quando non praefertur prioribus creditoribus, ib. n. 21.

Creditor pro pretio domus venditam, quam sibi specialiter volunt hypothecatam pro pretio, an praefertur omnibus creditoribus anterioribus emptoris, & an fecur sit pro eo cautele reservationis dominii, ib. a. n. 15.

Creditor quamvis posterior qui det pecuniam ad fundum comparandum, an, & quando praefertur aliis creditoribus quamvis ille ex illa eadem pecunia emerit annum redditum super fundo, tamquam in re ex sua pecunia empta, ibid. n. 26. & n. 30.

Creditor pecunia deposita, ex qua usuras accipit, amittit privilegium inter alios credidores personales, quod habiturus erat, si usuras non exigeret, ib. n. 28.

Creditor mutuans ad rem emendam quando in illa non praefertur ceteris creditoribus, ib. n. 32. & 33.

Creditor ex causa alimentorum, seu ex pecunia data ad alimenta debitoris communis, praefertur omnibus creditoribus anterioribus habentibus etiam expressam hypothecam, t. 3. d. 29. a. n. 2. & quare, ib. n. 5.

Contrarium decisum referunt, ib. n. 11.

Creditoribus Cardinalium, & Praetorium decedentium in Curia Romana satist.

Primum, qui res cibarias ipsis, & eorum familiae præstinent.

Secundo qui res vestiaris ad usum corporis ipsorum, non ad ornatum dederint.

Tertio, quibus certa constituta merces appareat.

In ceteris servatur jus commune, ib. n. 3.

Creditor ob impensas factas pro conservatione rei praefertur omnibus anterioribus creditoribus in re conservata, ibid. n. 5, ubi de mutuantiis pro conservandis mercibus in pretio mercurii.

Creditor expensarum factarum in æquitudine, in medicamentis, & alimentis, ægroti funereque defuncti praefertur aliis creditoribus anterioribus, ib. n. 7.

Credidores posteriores hypothecari ex causa onerosa, an praeferantur creditoribus anterioribus etiam hypothecariis ex causa lacravaria, t. 3. d. 30. a. n. 1. & n. 10.

Et vide verb. *Donatio*.

Creditores mariti posteriores non posunt obtinere contra sponsal donataria, ib. n. 4.

Creditori ex persona debitoris competit eadem exceptio adversus alterum, quæ debitori adversus illum competebat, ib. n. 11.

Ex causa onerosa, an possit opponere adversus donatarium, quod si non potest conveniri, nisi in quantum facere possit, ib. n. 12. & seqq.

Creditori posteriori competit jus offerendi in re hypothecata, ut eam a priore avocet, ibid. n. 18.

Posterior tempore praefertur priori, si constat eum numerosa pecuniam, vel tradidisse rem, pro qua bona debitoris ei sunt obligata, prior verò nititur sola confessione debitoris, ib. n. 28.

Et vide verb. *Prior qui est in tempore*.

Creditor, qui tractat de damno vitando, praefertur tractanti de lucro captando, ib. n. 23.

Quamvis credidores sint in multum privilegiati, & etiam Ficus, ib.

Creditores domini feudi omnes praferunt vassallo investito de feudo, quod dicitur de Cayena, seu de Camera, & quare, ib. n. 25.

Creditor hypothecaria agere non potest adversus bona, quæ tempore contractæ sua obligationis non erant sub dominio debitoris, sed erant jam extra suum patrimonium, ib. n. 29.

Neque adversus donatarium possessorum, ib.

Si tamen res tradita fuisset, secus si non tradita, & creditor fit ex causa onerosa, ib.

Qui verò teneatur probare, rem donatam tempore obligationis non esse in patrimonio, & dominio debitoris, ib. n. 30.

Et vide verb. *Fisci privilegium*.

Creditorum de ordine agi non oportet eum debitor est solvendo, & quare, t. 3. d. 31. n. 1.

Creditores ex deposito pecunia etiam si diversis temporibus depoferunt pecunias suas apud depositarium, omnes pariter concurrunt, & exigunt pro rata ex bonis depositarii decocti, & quare, ib. n. 2.

Et

INDEX.

Et vide verb. *Deponens*.

Credidores inter personales, & chirographarios non inspiciunt ordo temporis, sed omnes pariter concurrunt in bonis debitorum pro rata, ib. n. 2.

Creditores ex deposito sunt credidores personales, & chirographarii, ib.

Creditores cum concurrunt adversus patrimonium debitoris communis, credidores ex causa depositi regularis, si extat res, vel pecunia deposita praefertur omnibus creditoribus quantumvis privilegiatis, ibidem numero 4. & quare, ib. n. 7.

Secus est in creditore ex deposito irregulari, qui praefertur aliis chirographariis, cedit tamen hypothecarii, & quare, ib. n. 8. & n. 9.

Et vide verb. *Nummularii*.

Creditores ex deposito regulari quando non erat res deposita praefertur in bonis depositarii creditoribus personalibus, etiam privilegiatis, ib. n. 10.

Creditores privilegiati qui sint, & qui praefertur deposito, ib. a. n. 13.

Creditor ad refactionem rei, ex causa funerum, & dotis praefert deposito, ib.

Creditor ex causa sumptuum, seu expensarum factarum in beneficio bonorum debitoris, sive ad corrum conservationem, sive exactionem, & recollectionem fructuum, carteris omnibus praefertur, & quare, t. 3. d. 32. n. 1.

Creditor redditum, vel pensionis domus prioris anni praefertur creditori redditum, & pensionis posterioris anni, t. 3. d. 33. n. 2. & quare ib. n. 3.

Et vide verb. *Coffo*.

Creditor privatus in rebus acquisitis à debitore post contratum primum cum ipso initum antequam debitor cum Fisco contrahat an praefertur Fisco, t. 3. d. 34. num. 3. & a. n. 5.

Secundus creditor quando praefertur priori in bonis postea quæstis, ib. n. 17.

Creditor ex tutela praefertur Fisco in bonis quæstis post Fisci obligationem, ib.

Creditor anterior cui obligata sunt omnia bona debitoris, tam præsentia, quam futura, acquirit hypothecam conventionalis in fructibus bonorum cum exoriuntur, ib. numer. 24.

Donec tamen hypotheca manet sub dominio debitoris, secus si exierit ab eius patrimonio res hypothecata, ib. num. 25.

Creditor posterior ut subrogetur, & succedat in locum prioris, quo requirantur, quo loci tracent Doctores, tit. 3. d. 35. n. 1.

An, & quando solvens priori creditori succedat in locum illius, ib. a. n. 2.

Creditor potest cedere actionem, quam habet contra debitorem cui voluerit, etiam eo invito, ib. n. 2.

Hypothecarius posterior cum solvit priori creditori hypothecari finculo pacto, eo tamen animo, & fine ut succedat in locum illius quando succedat in locum prioris, etiam si primus creditor non cedat actiones suas posteriori creditori, ib. n. 3.

Creditor extraneo solventi si velit, potest actiones suas cedere, non tamen potest cogi ad cedendum, & quis dicatur extraneus in hoc, ib. n. 4.

Quando tamen cogatur cedere fidejussori, vel correto solventi pro debitor, ib. n. 5.

Item tertio possessori alicuius hypothecæ solventi, ibidem num. 6.

Non potest cogi, etiam si caret solvens, ut ex pretio rei debitoris per ipsum venditæ solvatur creditori cessis juribus, ib. n. 21.

Creditor prior de novo contrahens cum debitore, & novante primum contractum, ut maneat in novo contractu cum anterioritate antiqui, quid requiratur, ib. n. 14.

Creditori cum succedit ab extraneo, vel secundo creditore solvente sine cessione, in jus, actiones, & hypothecas, quas habet ministerio legis, eas transferens, an actio hypothecaria, & hypotheca si eadem, quam prior habebat, aut alia diversa, & duplex, ibid. a. num. 15. & num. 17.

Et quid operetur duplicitas ista hypothecæ, ib. n. 17.

Creditor secundus qui succedit in jus primi quando possit vendere pignus ratione hypothecæ prioris creditoris, si non possit ratione sua hypothecæ, quia sit pactum in suo contractu, ne pignus vendatur, ib.

Creditoris actio hypothecaria, ut transferatur in eum, cuius pecunia data est, ut solvatur creditori, quid requiratur, ib. n. 23.

Creditor si sponte sua cedat emptori rei debitoris pro pretio per ipsum recepto actiones, quas habet contra debitorem, illum, non liberatur, & quomodo ei confundatur, ib. n. 21.

Et quid emisse tunc videatur emens, ib.

Creditor annui redditus potest cedere omne jus suum cui voluerit, & censum vendere, non extinguendo, sed transferendo jus suum, & quemlibet constituisse in suo loco, & posterioritate, ib. n. 23.

A quibus, & quomodo cogi possit in favorem ementis non men debitoris ad faciendum cessionem, ib. n. 24.

CUSTOS CARCERUM.
Custos carcerum, vide verb. *Alimenta*.

O DA-

CUMULATI O.

Cumulatio in universum quid sit, & quomodo accipiatur in jure, ejusque definitio referatur, t. 2. d. 2. n. 1.

Cumulationis actionum, judicis petitorii cum possessorio, unius remedii cum alio actionis civilis cum criminali materia, qui tracent, ibid. n. 1.

Cumulatio actorum est multo diversa à cumulatione actionum, ib.

De hac qui scripserint, ibid. n. 2. Quam ob causam fieri debet, ib. n. 3.

Cumulatio processuum, & actorum fieri debet quoties opponi potest exceptio no continentia causa dividatur, ib. & n. 3. & n. 5.

Cumulatio actorum originem trahit à præventione, unde cessat, quoties cessaverit effectus præventionis, ibid. numer. 6.

Oritur item ex exceptione no continentia causa dividatur, ea, que celsante, cessat cumulatio, cessat autem, & exceptio, & cumulatio, seu unio actorum, & processus non datur, sed potest simul agi coram diversis Judicibus, & sub diversis processibus, si exerceantur sub diversis instantiis, & quare, ib. n. 17.

An dari debet, quando intervenietur juramentum in promissione, ib. n. 18.

Cetera ad rem hanc, vide verb. *Continentia causa dividatur*.

Cumulatio actorum cum est facienda, debet actuarius transmittere acta originalia ad Tabellionem, apud quem actorum cumulatio est facienda, ubi vero fieri non debet, non est compellendum actuarius invitum confignare acta originaria ut uniantur cum aliis, etiam si apud ipsum utraque causa citetur, ib. n. 23.

De jure Castella Actuarium, à quo removentur acta, nullas spurious ea nomine desiderare potest ab eo Tabellione, penes quem remanentia sunt, vel à litigantibus, ib.

Quoties ea fiat debet es, cuius interest facere productionem actorum in novo judicio post factam cumulationem, aliqui acta unita fidem non facerent, ib. n. 24.

Nisi procedatur sola facti veritate inspecta, & spretis solemnitatibus juris, ut in Regnis Castellæ, & Neapolis, ib. n. 25.

Cumulatio, & unio actorum cum sit inter Actuarios diversi fori acta unita pertinent ad Actarium illius Judicis, qui de causa cognoscere debet, quando vero sunt ejusdem fori, pertinent ad Actuarium, apud quem prius coepit esse, & quid in unionibus sit advertendum, monetur, ibid. num. 26.

Quidque sit observandum in unione actorum si agatur de executione rei judicata, & in causa evictionis, ib. n. 27.

CUMULUS.

Cumulus debiti vocatur coadunatio multarum summarum, t. 2. d. 2. num. 1.

CURATOR.

Curator si agat tenetur legitimare suam personam initio lictis, alias ex officio potest repellere ab agendo, t. 2. d. 4. n. 27.

Etiam si pars non opponat, & quare, ib.

Curator aditæ hereditati dandus est, cum quo possit prosequi judicium, si hæres cum beneficio inventarii habens instrumentum garantium se opponat executioni factæ per alicuium creditorem defuncti, t. 3. d. 13. n. 2. & 7.

CUSTOS CARCERUM.

Custos carcerum, vide verb. *Alimenta*.